

сценарії свят і розваг

Ляльки допоможуть розповісти дітям про те, із чим мусимо мати справу у воєнний час – плавучі міни, вибухівку в іграшках, розтяжки в лісі. Під час трьох віршованих історій діти засвоять, які бувають небезпечні предмети, як їх помічати й уникати небезпеки

Емілія Нагорна,
музичний керівник дошкільного
навчального закладу № 9,
Вінниця

Світлана Сулима,
вихователь-методист
дошкільного навчального
закладу № 9, Вінниця

Лялькова вистава «Небезпечні знахідки»

Для дітей середнього та старшого дошкільного віку

ДІЙОВІ ОСОБИ:

- * Ведуча — лялька у формі працівника ДСНС;
- * Іванко;
- * Мама Іванка;
- * Перший Поліцейський;
- * Другий Поліцейський;
- * Тероборонівець;
- * Зіна;
- * Мама Зіни;
- * Собачка Джина;
- * Бабуся;
- * Дідусь;
- * Маринка;
- * Даринка;
- * Працівник ДСНС;
- * Пес Патрон.

ДЕКОРАЦІЇ:

- * пляж;
- * будинок Мама Зіни;
- * крамниця;
- * хата Бабусі та Дідуся;
- * ліс;
- * кухня із приладдям.

РЕКВІЗИТ:

- * пляжний рушник та парасолька;
- * смартфон;
- * рятівний круг;
- * морська міна;
- * маленька лялька;
- * кошики;
- * розтяжка.

ХІД:

Вступ

Під музику на сцену виходить ведуча.

Ведуча:

Добрий день, малята,
Хлопчики й дівчата!
Нині — неспокійний час,
Бо іде війна у нас.
Підступно ворог залишає
Те, що згодом вибухає.
Маскує небезпечні речі
Він у іграшках малечі.
І тому, мої малята,
Буду вам розповідати
Безпеки правила прості,
Щоб уникнути біди.
Я в цій справі досвід маю
І всіх вас застерігаю.
Ці історії реальні,
Будьте всі відповідальні.

Сцена перша. На пляжі

На фоні декорацій пляжу на рушникові під парасолькою відпочиває Мама Іванка. Хлопчик у панамці із рятівним кругом просить матусю дозволити покупатися в морі.

Ведуча: Ось історія з Іванком.

Він із мамою тим ранком
На пляж прийшов позасмагати
Й у морі трохи покупатися.
Хоча ми попереджали —
Всі дорослі про це знали, —
Що зараз, у воєнний час,
Небезпечний кожен пляж.
Але хлопчик так просив,
Що не стало в мамі сил.

Іванко:

Матусю, спека вже надворі,
Хочу я купатись в морі!

Мама Іванка:

Ні, Іванку, не проси,
Про заборону знаєш ти.
Застерігають всюди нас:
Тепер купатися не час!

Іванко:

Ну, будь ласка, лиш на хвилю!
Я поплаваю на хвильці
І одразу ж повернуся!

Ведуча: Тут не втрималась матуся.

Мама Іванка:

Добре, тільки обережно —
Ти поведься, як належно,
І ось тут, на міліні,
Трохи поплещись в воді.

Іванко: Добре, мамо! Круг візьму

І вже плавати почну.
А вода яка прозора!
Яке тепле нині море!

*Іванко в рятувальному кругові йде у воду.
Мама Іванка розстеляє пляжний рушник і розкриває парасольку.*

Ведуча: Мама хлопчика тим часом

Влаштувалась засмагати.
Рушник пляжний розстелила,
Парасольку теж відкрила
І взяла до рук смартфон.

Мама Іванка (розмовляє по смартфону):

Кумо, привіт! Як ваші справи?
Чи отримала мої відправи?
Так, дзвонила і писала.
Та ти слухавки не брала...

Ведуча:

І ось так, за словом слово,
Почалась у них розмова.
Мама геть про все забула,
Нічогосінько не чула.
А Іванко не вагався,
В морі він весь час плескався.
Раптом бачить: морські хвилі
Щось до берега прибили.

Іванко:

Що це, кулька? Може, м'ячик?
Він, напевно, гарно скаче!
Скоріш до нього підпливу
І з ним гратися почну!

Ведуча:

Поплив Іванко без зупину.
А була то морська міна,

Яка могла здетонувати
Й на шматки всіх розірвати.
Матуся далі розмовляла
І біди не помічала.
На щастя, у цей час на рейді
Було двоє поліцейських,
Вони тут патрулювали.
Тож Іванка й врятували.
Прийшли йому на допомогу —
Швидко кинулись у воду,
До Іванка підпливли
І від міни відтягли.
Матуся враз розхвилювалась,
Коли збагнула, що тут сталось.

Мама Іванка:

Іванку, синку, ти живий?!
(До Поліцейських) Як же стало мені лячно!
Як безмежно я вам вдячна!

Перший Поліцейський:

Без догляду ані хвилини
Не залишайте ви дитини.

Другий Поліцейський:

До того ж, у воєнний час
Небезпечний кожен пляж.
Міни можуть бути всюди —
Купатись тут не можна людям!

Перший Поліцейський:

Ми викликаємо наряд,
Щоб знешкодити заряд!

Другий Поліцейський:

Ну, а ви додому йдіть
І так більше не робіть!
Добре це запам'ятайте!

Перший Поліцейський:

До побачення! Бувайте!

*Поліцейські йдуть. Мама міцно обіймає Іванка,
відтак вони теж ідуть.*

Ведуча:

Матуся все запам'ятала
Й пильність більше не втрачала!

Сцена друга. Біля крамниці

*З одного боку сцени — декорації хатинки,
де мешкає Дівчинка Зіна з мамою. Поруч бігає їхня
собачка Джина. З іншого боку сцени — декорації
крамниці.*

Ведуча:

Приїхала в одне містечко
Проста сім'я переселенців.
Дім їхній вибухи спалили —
А самі ледь уціліли.
Тож, Зіну й маму її — Люду
Тут прихистили добрі люди.
А разом з ними жила в хатці
Джина — улюблена собачка.
Сказала якось мама Зіні...

Мама Зіни:

Доню, сходи до магазину,
Купи хліба, масла, цукру,
Іще овочів і фруктів.

Зіна:

Добре, мамцю, все зроблю —
Все, що треба нам, куплю.

*Зіна бере Джину та йде до крамниці на іншому
боці сцени. Біля крамниці лежить маленька
лялька.*

Ведуча:

Добігли швидко до крамниці,
Де різні продають дрібниці.
А поруч з входом на травичці
Лежала лялька у спідничці.
Її волосся золотаве

На сонці сяяло яскраво.
У Зіни дух перехопило.

Зіна:

Яка ж лялька ця красива!
(Сумно) Мої ж іграшки — згоріли,
Жодна лялька не вціліла.
А ця — просто неймовірна!
Подивись-но, правда, Джино?

Ведуча:

Джина до ляльки підійшла,
Понюхала — і відійшла.

Зіна: Що, не сподобалась тобі?

Та я візьму її собі.
Буду з лялькою я грати,
В різні сукні одягати,
Заплету їй стрічку в коси —
Буду бавитись охоче!

Ведуча:

Зіна руку простягла
Аж Джина гавкать почала,
Дівча від ляльки відтягла —
Взяти в руки не дала!

Джина гавкає, потім хапає Зіну за сукню і тягне від ляльки. Дівчинка намагається вирвати сукню, але собака вперто тягне дівчинку назад.

Зіна (з обуренням):

Джино, що за дивні жарти?

Ведуча:

З тероборони рятівник
Йшов мимо і почув цей крик.
До них підбіг він та й питає.

Тероборонівець:

Що у вас тут, друзі, сталось?

Зіна: Та мене Джина аж лякає —

До ляльки ось не підпускає.

Ведуча:

Придивився рятівник —
Збагнути все одразу зміг:
З ляльки провідок стирчав
Й шипіння тихо звук лунав.
Вибухівка то була
Й розірватися могла.
Сказав він Зіні обережно...

Тероборонівець:

На жаль, ця лялька небезпечна:
Всередині тут вибухівка —
А це не забавки, дитинко!
Йдемо усі скоріше звідси,
Саперів викличем на місце,
Щоб приїхали сюди
І знешкодили її.
(Обережно відходять від ляльки)
А ще — подякуй своїй Джині,
Нюх і реакція — відмінні!

Зіна:

Спасибі, ви нас врятували!
Урок цей ми запам'ятали:
Не можна речі підбирати,
Бо це щось небезпечне раптом!
Мабуть, матуся зачекалась.
Розповім їй, що тут сталось.
Бувайте! Дякуємо вам!

Тероборонівець: Бувайте!

Тероборонівець іде зі сцени. Зіна із Джиною йдуть до хатинки в інший бік.

Ведуча:

Чи ви запам'ятали, діти,
Чого не можна вам робити?

Діти-глядачі відповідають. Педагоги заохочують їх давати розгорнуті відповіді, наприклад: «Не можна підбирати на вулиці іграшки та інші предмети».

Сцена третя. У лісі

На фоні декорації лісу стоїть хатинка, в якій живуть Дідусь і Бабуся, а також їхні онучки — Даринка й Маринка.

Ведуча:

Біля лісу, у селі
Дідусь з Бабусею жили.
Двох онучок гарних мали,
Які в них часто гостювали.
Вони дуже їх любили,
Двох дівчаток своїх милих.
І Даринка, і Маринка
Були веселі й дуже спритні.
Стареньким радо помагали:
Варили їсти, прибирали.

*Онучки пораються по хаті, Дідусь із Бабусею
збираються на базар.*

Бабуся:

Дівчаточка, ми на базар
Йдемо продати свій товар.
А вам придбаємо гостинці,
Тож будьте чемні наодинці.
Не ходіть без нас до лісу,
Щоб не було з вами лиха.
В хаті все поприбирайте,
Нас із Дідусем чекайте.

Маринка: До побачення, Бабусю!

Даринка: Чекаємо на вас, Дідусю!

*Дідусь і Бабуся йдуть зі сцени.
Онучки знову беруться до хатньої роботи:
Маринка миє посуд,
а Даринка прибирає. Потім сідають.*

Даринка:

Треба трохи відпочити.
Що б іще таке зробити?

Маринка:

Мабуть голодними потому
Дідусь й Бабуся будуть вдома.
Напечімо пиріжків!

Даринка: О — ідея! Але з чим?

Маринка:

Нумо підемо до лісу,
Ягідок знайдем поблизу.

Даринка:

Але ж Бабуся нам сказала,
Щоб ми вдома зоставались.

Маринка:

А ми їх швидко зберемо
Й нікому не розкажемо!

Ведуча:

Й дівчатка вибігли до лісу
Ягідок зібрать поблизу.

*Дівчатка беруть кошики і йдуть із хатки до лісу,
де збирають ягоди.*

Даринка: Подивися, як тут гарно!

Маринка: А яка суниця славна!
Швидко слід її збирати
І повернемось до хати.

Даринка:

Маринко, подивись — гриби!
Теж у кошик їх збери.
На пательні приготуєм
І всі разом посмакуєм.

Ведуча: Так дівчатка й розійшлися —

Гриби збирати і суниці.
І тут Даринка заблукала —
Сама не знала, як це сталось.
Відійшла лиш на хвилинку —
І не бачить вже Маринку.
Кликала її, гукала,
По лісу між дерев блукала.
Врешті на пеньок присіла.
А тим часом сутеніло...
Ще раз Маринку погукала,
Втомилась дуже — й задрімала.

*Маринка тим часом шукає Даринку,
схвильовано гукає її.*

Ведуча:

От з лісу вибігла Маринка.
Бачить — назустріч по стежинці
Йде працівник ДСНС,
А поруч з ним — службовий пес.
Маринка враз біжить до нього.

Маринка:

Мені потрібна допомога!
Ми з Даринкою у лісі
Гриби збирали та суниці,
Й загубилася сестричка.

Працівник ДСНС:

Дяяти потрібно швидко!
Ми розмінуємо узлісся,
Тут повсюди небезпечно.
В тебе є Даринки речі?

Маринка: В мене тільки її кошик...

Працівник ДСНС:

Для собаки й цього досить.

Ведуча:

Пес Патрон понюхав кошик —
Тут і розпочався пошук!

Серед дерев, серед кущів
Даринку все ж вони знайшли —
Плакала й зітхала тяжко...
А близ пенька була розтяжка!
До біди — одна лиш мить!

Працівник ДСНС:

Даринко, ти не ворушись!
Я спокійно підйду
Й тебе подалі відведу.
(Бере Даринку за руку й відводить вбік.)
В цьому лісі є розтяжки,
Наслідки від них — найтяжчі.
День і ніч ми тут працюєм,
Їх знешкоджуєм повсюди.
Може страшне лихо статись —
На міні можна підірватись.
Дівчата, ви запам'ятайте
Й своїм друзям передайте,
Щоб без дозволу ніколи
Не виходили із дому.
Сподіваюсь, зрозуміли,
Що ви щойно учинили!

Даринка й Маринка:

Ми усе запам'ятали,
Спасибі, що нас врятували!

Працівник ДСНС:

Далі треба працювати.
До побачення, дівчата!

*Дівчатка і Працівник ДСНС розходяться
в різні сторони.*

Завершення

*Виходить ведуча і нагадує глядачам про небезпечні
знахідки.*

Ведуча: Так і скінчилася пригода.

А я хочу при нагоді
Всім вам ще раз нагадати,
Любі хлопчики й дівчата,
Безпеки правила прості,
Щоб уникнути біди.
Отже, у воєнний час
Небезпечний кожен пляж.
Міни можуть бути всюди —
Купатись тут не можна людям!
Можуть бути небезпечні
Також і дитячі речі.
В різних іграшках, машинках
Маскуватись можуть міні.
В руки ви їх не беріть,
Стороною обійдіть.
Небезпека є й у лісі —
Будьте обережні, діти.
Можуть бути там розтяжки —
Наслідки від них — найтяжчі.
Тож без дозволу ніколи
Не ходіть самі довкола.
Дорослих слухайтесь завжди,
Щоб не трапилось біди.
Будьте всі, мої хороші,
І щасливі, і здорові!
До побачення, малята,
Любі хлопчики й дівчата!

Вистава завершується.

